

Dimarts 2 de maig

Són dos quarts de tres de la matinada. Un professor (no direm quin) s'aixeca a fer les seves necessitats. L'espai que ocupem al càmping sembla una rambla, en silenci, però una rambla. El professor en qüestió dóna ordres per enviar els ramblistes a dormir i se'n torna a la cabana. No se sap què ha passat després, però les cares d'avui matí donaven a entendre que, de dormir, ben poc.

A les 7'15 diana. En Bruce Springsteen ens ha despertat amb el seu *The River*. Poc a poc van sortint dels seus nius, molt lentament i comença l'activitat.

Els pares menorquins han arribat un pèl abans de les vuit i ens han dut un esmorzar exquisit: entrepans, ensaïmades, croissants,...un festival!!

Més endavant el grup que havia preparat la ruta 2 ens ha presentat el planning del dia. Una explicació detallada del que farem, del que veurem i del que gaudirem. Torre d'en Galmés, monuments talaiòtics, producció de formatges i embotits menorquins, animals de granja, piragüisme, kayak, bé, una explicació detallada i exhaustiva de tots aquests temes. Ho han fet molt bé, com sempre.

Comencem la ruta en silenci però animats. Al cap de 5 km fem la primera parada: La torre d'en Galmés, un autèntic poblat neolític, el més gran de Menorca, on les construccions talaiòtiques són de les més ben conservades de l'illa i que fa uns 3000 anys acollia una població de més de 2000 persones. Un parell d'arqueòlegs ens expliquen la vida i les construccions dels homes i de les dones d'aquesta època. S'acaba la visita amb una demostració del llançament amb fona i que alguns alumnes han pogut experimentar amb llançaments sense cap direcció concreta.

Un cop vist el poblat hem fet camí cap a Alaior (Lo), un dels pobles del centre de Menorca. És de la mida de Santa Coloma i hi viuen uns 10000 habitants. Hem tocat Lo, no hi hem entrat. És un poble molt interessant, amb una població molt activa i singular, però el nostre objectiu era una finca als afores de Lo que es diu Subaida.

Subaida és una finca ramadera de les més importants de l'illa, dedicada a produir formatge, un formatge que el 2015 i 2016 ha obtingut primers i segons premis a nivell estatal (Espanya). Una tècnica de la finca ens ha explicat com crien el bestiar, com el seleccionen genèticament per obtenir el màxim de llet possible i que aquesta sigui de prou qualitat com per guanyar concursos de formatges. Hem vist també com s'elabora el formatge i al final de tot, n'hem tastat una mica i qui ha volgut n'ha comprat. Fa molt bona pinta i segur que és boníssim.

Després de la visita a la finca ens hi hem quedat a dinar. El dinar el portàvem nosaltres. Uns entrepans fantàstics i unes magdalenes encara millors de *El Diamante* que és una pastisseria de Ciutadella que cada any col·labora amb el velobici.

El següent objectiu era el poble de Fornells, més que el poble, que és molt polit, ens interessava el port de Fornells. Cap allà ens hi hem dirigit després de passar per sa Roca. Sa Roca és una zona boscosa entre Lo i Es Mercadal, paradís dels esclatassangs. Per arribar a Fornells hem fet un tram de carretera en una rigorosa fila índia i per la dreta.

L'expedició ciclista avui està bastant silenciosa, no sé què ho deu fer. A lo millor és que han dormit poc o que encara no s'han acabat de despertar tot i que ja és més tard de migdia.

Per acabar la jornada farem activitats nàutiques, per això ens interessa el port de Fornells. Allà ens tenen preparats una trentena de caiacs i una vintena de tables per fer paddle surf.

Ha estat la manera de que es deixondissin una mica. Vinga, banyador posat i cap a mar. Si fins ara fèiem anar les cames, ara farem anar els braços.

Un cop han agafat una mica la tècnica del caiac o del paddle surf ha començat amb els esquitxos. *Ai, no em mullis!!*. Al final tots molls com sopes. El problema és que s'ha aixecat una mica de

vent i el cel s'ha tapat. Resultat: han sortit de l'aigua mig morts de fred (Això del velobici és molt dur) però contents com gínjols.

La tornada en bus cap a Ciutadella ha estat molt silenciosa i ho hem atribuït a que possiblement estaven cansats

Salva, Ignasi i Jordi

<https://www.relive.cc/view/967636653>